

ת"פ 6341/12/17 - מדינת ישראל נגד גבריל לדאדוה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 6341-12-17 מדינת ישראל נ' לדאדוה

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סיון אטיה
נגד
הנאשם: גבריל לדאדוה
ע"י ב"כ עו"ד מיכל פומרנץ

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי הוראות סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, שבו נטען כי ביום 01.06.17 בשעה 11:16 או בסמוך לכך הוא שהה בתחומי העיר חולון, מבלי שהיה בידו היתר כניסה או שהייה כחוק בישראל. עוד נטען, כי משביקש שוטר לעצור את הנאשם לשם זיהוי, הכשיל הנאשם את השוטר בשעת מילוי תפקידו ונעצר רק לאחר שימוש באקדח "טייזר" חשמלי.
3. במסגרת הדיון המקדמי הודה הנאשם, באמצעות באת-כוחו, כי הוא נכנס לישראל שלא כחוק, אך כפר בהכשלת השוטר ואף טען שנורה ב"טייזר" ללא התראה (בפרוטוקול, עמ' 2 שורה 10 ואילך). הדיון הועבר אפוא לפניי לשמיעת הראיות, אך עובר לשמיעתן הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני, שבמסגרתו נמחקו מכתב האישום העובדות הנוגעות לעבירה (הנטענת) של הכשלת שוטר. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, כאמור, על יסוד הודייתו זו, בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.
4. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש ובמיוחד נחלקו ביניהם בשאלת הפעלתו של עונש מאסר מותנה, התלוי ועומד נגד הנאשם. על רקע זה עתרה ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, בטרם הטעונים לעונש. ואולם, נוכח העובדה שמדובר בנאשם מיוצג, שאינו תושב ישראל וממילא לא תהא בידי שירות המבחן האפשרות להציע תכנית שיקום בעניינו, בית המשפט דחה עתירה זו (והכל כאמור בהחלטה שניתנה בפרוטוקול, עמ' 6).

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

עמוד 1

5. כראיות לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ע/1). כעולה מגיליון זה לנאשם, יליד שנת 1993, שתי הרשעות קודמות בגין אותה העבירה של כניסה שלא כחוק לישראל, האחת משנת 2014 והשנייה משנת 2016.
- במסגרת ההרשעה השנייה נגזר על הנאשם, בין השאר, עונש של חודשיים מאסר על-תנאי שהוא בר הפעלה בעניינו (ת.פ. (רמלה) 16602-06-15 מדינת ישראל נ' ביוד ואח', גזר דין מיום 19.01.16; סומן ע/2).
6. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, ובהם השמירה וההגנה על ריבונות המדינה וזכותה לקבוע את הבאים בשעריה, יחד עם הבטחת שלומו וביטחונו של הציבור. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין ענישה צופה פני עתיד לבין 6 חודשי מאסר בפועל.
7. באשר לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשם צעיר, יליד שנת 1993, אשר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות זהות וכן מאסר מותנה בן חודשיים, שהוא בר הפעלה בתיק זה. והנה, חרף העונשים שהוטלו על הנאשם בעבר, לרבות חרב המאסר המותנה שהיתה תלויה מעל ראשו, הנאשם לא הורתע ושב וביצע את אותה העבירה.
8. בנסיבות אלה, אך גם תוך התחשבות בנסיבות הקולה של ההודייה ונטילת האחריות, עתרה ב"כ המאשימה להשתת עונש של חודשיים מאסר בפועל בגין תיק זה, בצירוף הפעלת עונש המאסר המותנה חציו בחופף וחציו במצטבר, באופן שבסך הכל יישא הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל; וכל זאת בצירוף ענישה נלווית של מאסר מותנה וקנס כספי.
9. ב"כ הנאשם, מצידה, הדגישה כי עסקינן בנאשם צעיר - כאמור יליד שנת 1993, כבן 25 שנים כיום - שביצע את העבירה לצרכי פרנסה בלבד ועל רקע מצוקה כלכלית. לפיכך, בניגוד לטענת ב"כ המאשימה, לא מדובר כאן במקרה שיש לו היבט ביטחוני כלשהו.
10. ב"כ הנאשם הטעימה כי בתקופת ביצוע העבירה נהרג בעלה של אחות הנאשם ולפיכך הנאשם נדרש לדאוג לפרנסת אחותו ושלושת ילדיה. מאז חלפו כבר כשנתיים ימים, שבהן לא ביצע הנאשם עבירות נוספות. יתר על כן, הנאשם התחתן, הפך לאב לילדה קטנה ונפתחו בפניו אפשרויות פרנסה באזור מגוריו, לאחר שרכש מונית, ועל כן אין לו כיום כל צורך לשוב ולבצע עבירה דומה.
11. בנסיבות אלה עתרה ב"כ הנאשם להארכת תקופת המאסר המותנה, חלף הפעלתו, כשהיא מפנה לפסיקה שבה ננקטה דרך זו. ב"כ הנאשם ביקשה גם ליתן משקל, בהקשר זה, לעובדה שגם לפי עתירת המאשימה מדובר בעונש מאסר בפועל קצר, שנזקו רב מתועלתו, ושעקב נסיבותיו של הנאשם כתושב האזור הוא לא יוכל לשאתו בדרך של עבודות שירות.
12. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע חרטה על מעשיו וציין כי זו תהא הפעם האחרונה בה ייכנס למדינה ללא היתר כדן. עוד הוסיף הנאשם: "**עכשיו אני נשוי יש לי ילדה ויש לי מקור פרנסה בכפר שלי**" (בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 11 ואילך).

ג. דין והכרעה:

13. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל

כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

14. בענייננו, מדובר בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לצרכי פרנסה ועל כן - בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה - מתחם העונש ההולם הוא בין ענישה הצופה פני עתיד לבין חמישה חודשי מאסר בפועל. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, הרי שבהתחשב בנסיבות הרלוואנטיות שאינן קשורות בביצוע העבירה - ובהן גילו הצעיר של הנאשם, הודייתו ונטילת האחריות וכן נסיבותיו האישיות והמצוקה הכללית - מיקומו הוא ברף התחתון של מתחם העונש ההולם או לכל היותר בקרבתו.

15. השאלה העיקרית הטעונה הכרעה לפני היא, אפוא, שאלת הפעלת עונש המאסר המותנה בן חודשיים, ובדין התרכזו ב"כ הצדדים בטיעוניהם בשאלה זו. אכן, מדובר בשאלה שאינה פשוטה להכרעה ואינה נקייה מספקות, שכן כלל הדין הוא שיש להפעיל מאסר מותנה בר הפעלה, להבדיל מלהאריך או לחדש את תקופת תוקפו, כאשר רק "**טעמים שיירשמו**" עשויים להצדיק הארכה או חידוש של תקופה התנאי (והכל כאמור בהוראות סעיף 65(א) לחוק העונשין). בנוסף, יש טעם של ממש בטענת ב"כ המאשימה כי העובדה שעסקינן בנאשם שלא הורתע מעונשים - שהושתו עליו בעבר בגין אותה עבירה - מצדיקה לכאורה דווקא החמרה והפעלה של עונש המאסר המותנה.

16. יחד עם זאת, עיון בפסיקה מגלה כי כאשר מדובר בעבירות של כניסה לישראל לצרכי פרנסה גרידא, כאשר מדובר בעונש מותנה קצר, מחד גיסא, ובשינוי מהותי בנסיבות אישיות (כגון נישואין ומציאת עבודה), מאידך גיסא, בתי המשפט נטו לראות בכל אלה טעמים המצדיקים הארכת תקופת עונשי מאסר מותנים, תוך איזון ההקלה בהטלת ענישה כלכלית. דוגמא מובהקת לכך מצויה בגזר הדין בת"פ (נתניה) 17670-11-15 **מדינת ישראל נ' סולימאן** (18.07.17), הדומה בנסיבותיו לענייננו. יש להדגיש, כי באותו מקרה ערערה המדינה על קולת העונש, אך ערכאת הערעור דחתה את הערעור בציינה, בסיפא לפסק דינה, כי הצטברות הנסיבות המיוחדות מצדיקה את אי-הפעלת הענישה המותנית ר' עפ"ג (מחוזי מרכז) 7844-09-17 **מדינת ישראל נ' סולימאן** (19.11.17)).

17. כאשר מיישמים את העקרונות האמורים לענייננו, תוך התחשבות במדדים המצטברים הבאים: (א) משך המאסר המותנה (חודשיים בלבד); (ב) חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, ללא עבירות נוספות (למעלה משנתיים); (ג) ביצוע העבירה על רקע מצוקה כלכלית גרידא, בנסיבות מיוחדות כטענת ההגנה; (ד) נסיבות אישיות של גיל צעיר והיעדר מעורבות פלילית (הנאשם יליד שנת 1993, ללא הרשעות פליליות מעבר לעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק); ו-(ה) שינוי נסיבות אישיות (הקמת משפחה ומציאת מקור פרנסה באזור) - המסקנה המתבקשת היא שאמנם מתקיימים במקרה ספציפי זה, על נסיבותיו המיוחדות, הטעמים המצדיקים את הארכת תקופת העונש המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם (במקרה זה, נוכח העובדה שכיום תמה כבר תקופת התנאי, למעשה חידושו).

ד. סוף דבר:

18. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) חידוש עונש המאסר המותנה, בן חודשיים ימים, אשר נגזר על הנאשם בת"פ 16602-06-15 **מדינת ישראל נ' ביוד ואח'** בבית משפט השלום ברמלה, ביום 19.01.16, לתקופה של

שנתיים נוספות, החל מהיום.

(ב) קנס בסך של 4,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו.

בהסכמת הנאשם הקנס ישולם מתוך הפיקדון בתיק מ"י 3339-06-17 כאשר יתרתו תשולם בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.09.19 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ט, 04 יולי 2019, במעמד הצדדים.